

Sygn. akt II Ca 1309/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Cezary Klepacz**

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2016 r. w Kielcach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 28 lipca 2016 r., sygn. I C 214/16 upr.

zmienia zaskarżony wyrok w całości i oddala powództwo; zasądza od J. K. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w Z. kwotę 1.247 (jeden tysiąc dwieście czterdzieści siedem) złotych tytułem kosztów procesu za obie instancje.

Zarządzenie: odpisy wyroku doręczyć powodowi – z informacją o niezaskarżalności i pełnomocnikowi pozwanego – radcy praw. J. M..

Sygn. akt II Ca 1309/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 lipca 2016 roku, sygn. akt I C 214/16 upr., Sąd Rejonowy w Kielcach zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w Z. na rzecz powoda J. K. kwotę 1.900 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30 zł tytułem kosztów procesu.

Sąd ten ustalił, że dniu 7 stycznia 2012 roku powód kupił w sklepie (...) w K. przy ul. (...), należącym do pozwanego, wieżę m. (...) za cenę 1.900 zł w celu słuchania muzyki i odtwarzania płyt ze zdjęciami. Powód odtwarzał przy pomocy tego sprzętu także płyty nieoryginalne. W dniu 26 czerwca 2013 roku J. K. stwierdził nieprawidłowości w działaniu wieży, wobec czego w dniach: 3 i 10 lipca oraz 8 sierpnia 2013 roku złożył w sklepie reklamacje, zarzucając, że wieża nie zapamiętuje zaprogramowanych stacji (można zaprogramować tylko trzy stacje) i nie odtwarza płyt (...). Powód domagał się wymiany towaru na nowy lub zwrotu gotówki. Po pierwszej reklamacji sprzęt naprawiono, stwierdzając, że amplituner jest sprawny, zaktualizowano oprogramowanie (...). Druga reklamacja okazała się bezzasadna, a trzecią odrzucono ze względu na brak współpracy klienta z serwisem. Kolejna reklamacja została zgłoszona w dniu 10 października 2013 roku – urządzenie zostało odblokowane w sposób niedopuszczalny przez firmę (...), co było jedynym sposobem uniknięcia poważnych kosztów wymiany płyty głównej. Ostatnia reklamacja została zgłoszona w dniu 7 listopada 2014 roku – stwierdzono uszkodzenie mechaniczne i odmówiono naprawy gwarancyjnej, Pismem z dnia 13 stycznia 2014 roku

powód zwrócił się do sklepu, w którym kupił sprzęt o wydanie ekspertyzy dotyczącej wieży, ale wezwanie to pozostało bez reakcji. Wieża znajduje się w depozycie pozwanego.

W ocenie Sądu pierwszej instancji, powód dochował terminu wskazanego w art. 9 ust.

1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. nr 141, poz. 1176, z późn. zm.). Z zeznań J. K. wynika bowiem, że wada towaru ujawniła się przed zgłoszeniem pierwszej reklamacji, a zasady logiki i doświadczenia życiowego wskazują, że powód, jako osoba systematycznie korzystająca ze sprzętu muzycznego, zgłosił reklamację bezpośrednio po ujawnieniu się nieprawidłowości.

W reklamacji z dnia 3 lipca 2016 roku podano, że nieprawidłowości stwierdzono 26 czerwca 2013 roku.

Wadliwość towaru, według powoda, polegała na niezapamiętywaniu stacji i braku odtwarzania płyt(...) i (...), w tym nieoryginalnych, a powód nie został pouczony, by ich nie słuchać. Serwis nie przeprowadził badania sprzętu, w tym ekspertyzy, której żądał J. K..

Uznając roszczenie reklamacyjne za zasadne, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.900 zł tytułem zwrotu ceny, wraz z odsetkami od dnia 31 lipca 2015 roku, tj. od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu (art. 481 § 1 i 2 k.c.).

O kosztach procesu orzeczono stosownie do treści art. 98 § 1 k.p.c.

W apelacji od tego wyroku pozwany domagał się jego zmiany i oddalenia w całości powództwa oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, zarzucając naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez pominięcie treści korespondencji stron, w której pozwany wyjaśnił, że wieża została zgłoszona do reklamacji w oparciu o warunki gwarancji, a przyczyną usterek była modyfikacja oprogramowania – ingerencja softwarowa, za którą pozwany nie ponosi odpowiedzialności, albowiem polegała ona na odtwarzaniu niezwyfikowanych materiałów z Internetu, powodujących modyfikację oprogramowania. Ponadto ostatnia reklamacja miała miejsce po dwóch latach od wydania towaru kupującemu, wobec czego sprzedawca nie odpowiada już za wady.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

W sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. nr 141, poz. 1176, z późn. zm.), a to w związku z treścią art. 51 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2014 r., poz. 827 z późn. zm.).

Wskazaną ustawę z dnia 27 lipca 2002 r., jak stanowi jej art. 1 ust. 1, stosuje się do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny).

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy, domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Takie samo domniemanie przyjmuje się, gdy towar odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela; w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru lub reklamie, odnoszące się do właściwości towaru, w tym także terminu, w jakim towar ma je zachować.

Jak z tego wynika, to nabywca musi wykazać, że towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową. Jeżeli to uczyni, przysługują mu uprawnienia określone w art. 8 ust. 1. W razie zaś spełnienia warunków opisanych w art. 8 ust. 4, kupujący może odstąpić od umowy.

Powód zgłosił reklamację kupionego w sklepie pozwanego towaru dnia 3 lipca 2013 r., wskazując na brak możliwości odtwarzania płyt (...) i programowania stacji. Dokonano wówczas aktualizacji oprogramowania, stwierdzając, że aplituner jest sprawny. Kolejna reklamacja z dnia 10 lipca 2013 r. okazała się bezzasadna, albowiem sprzęt był sprawny. Z

kolei reklamacja z dnia 8 sierpnia 2013 r. nie została uwzględniona z uwagi na brak współpracy kupującego z Serwisem – powód nie dostarczył 10-15 ostatnio odtwarzanych płyt, stwierdzono zaś, że dochodzi do modyfikacji oprogramowania sprzętu w wyniku odtwarzania płyt z

treściami ściągniętymi z Internetu (któraś z płyt zawierała plik modyfikujący oprogramowanie). Po kolejnej reklamacji dokonano w dniu 10 października 2013 r. odblokowania sprzętu, w sposób niedopuszczalny przez firmę (...), ale po to, by uniknąć ponoszenia przez nabywcę wysokich kosztów wymiany płyty głównej, która blokowała się wskutek modyfikacji oprogramowania przez niezidentyfikowany plik ściągnięty z Internetu – powód nie dostarczył nośników zawierających ten plik. Nabywca odebrał sprawny sprzęt w lipcu 2014 r., a w dniu 7 listopada 2014 r. złożył kolejną reklamację, przedstawiając tę samą przyczynę niedziałania sprzętu. Stwierdzono wówczas mechaniczne uszkodzenie wieży, którego nie dało się już odblokować, wobec czego poinformowano nabywcę, że istnieje jedynie możliwość wymiany płyty głównej, co kosztuje około 1.000 zł. Opisane okoliczności nie budzą wątpliwości,

wynikają ze zgłoszeń reklamacyjnych (k.5), informacji o sposobie rozpoznania reklamacji

(k.14) i zeznań świadka D. S. (k.78). Sam powód zeznał (k. 90-91 w zw. z k.43), że pierwszą reklamację zgłosił po tym, jak zablokował się odtwarzacz DVD, co nastąpiło prawdopodobnie wskutek odtworzenia nieoryginalnego filmu. J. K. nie potrafił

podać, czy w instrukcji obsługi znajdował się zapis co do rodzaju plików możliwych do odtwarzania przy pomocy DVD. Podał natomiast, że odtwarzał filmiki „wypalone” przez siebie

i muzykę na plikach MP3, wskutek czego odtwarzacz znowu się zablokował. Nie zlecał prywatnej ekspertyzy sprzętu.

Mając to na względzie, należało uznać, że powód nie wykazał zasadności swojego roszczenia. Pozwany od początku prezentował stanowisko, że stwierdzona przez kupującego nieprawidłowość towaru konsumpcyjnego jest konsekwencją odtwarzania płyt zawierających niezidentyfikowany plik ściągnięty z Internetu, który modyfikował oprogramowanie sprzętu, blokując jego płytę główną. Pośrednio znajduje to potwierdzenie w zeznaniach powoda, z których wynika, że pierwszą reklamację zgłosił po tym, jak zablokował się odtwarzacz DVD,

co nastąpiło prawdopodobnie wskutek odtworzenia nieoryginalnego filmu, potem, bez sprawdzenia w instrukcji obsługi, czy jest to dopuszczalne, odtwarzał on też filmy „wypalone” przez siebie i muzykę na plikach MP3, wskutek czego odtwarzacz znowu się blokował. Nie ulega wątpliwości, że w związku ze zgłaszanymi reklamacjami nie zostały przedstawione używane przez powoda nośniki, które zawierały szkodliwy plik. Ostatecznie nastąpiło mechaniczne uszkodzenie wieży, wymagające wymiany płyty głównej. Powód nie wykazał

innej przyczyny nieprawidłowego działania tego sprzętu. Nie jest wystarczające powołanie się

na to, że w dniu 13 stycznia 2014 roku zwrócił się on do sklepu, w którym kupił wieżę, o wydanie ekspertyzy, albowiem według pozwanego przyczyna wadliwości została zidentyfikowana. J. K. nie wnosił zaś o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego w

tym zakresie. Skoro powód nie wykazał niezgodności towaru z umową, to nie mógł odstąpić od umowy, a w związku z tym nie przysługuje mu roszczenie o zwrot ceny nabycia towaru.

Na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono zatem zaskarżony wyrok w całości i

oddalono powództwo, zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.247 zł tytułem kosztów procesu (art. 98 § 1 i 2, art. 99 w zw. z art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c.), w tym:

- 600 zł wynagrodzenia radcy prawnego, w związku z zastępstwem procesowym pozwanego w postępowaniu przed Sądem Rejonowym (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490 z późn. zm.) i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (k.27);

- 30 zł tytułem opłaty od apelacji (k.103) i 600 zł wynagrodzenia pełnomocnika, w związku z zastępstwem procesowym pozwanego w postępowaniu apelacyjnym (§ 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. z 2015 r., poz. 1804, w zw. z § 2 i § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U z 2016 r., poz. 1667).